

BIỂN MẶN

Trần Thiện Thanh

Moderato

Am Em Am

Cao ngất Trường Sơn ôm ấp tình thương nước ra sông nguồn.
đêm thơ ấu mà nghe muối pha trong lòng.

Tìm về biển Đông tình yêu thành sóng Thái Bình Dương. Rồi từng đêm
Mẹ là mẹ trùng dương gào than từ bãi trước ghềnh sau. Tuổi đời qua

sương sóng vỗ về ru giấc quê hương. Nhưng quê hương chưa ngủ khi bom đạn tới
mau gió biển mặn nuôi lớn khôn tôi. Nên năm hăm một tuổi tôi đi vào quân

1. bởi còn nhọc nhằn dưới ruộng trên nương. Tôi thức từng....

2. đội mà lòng thì chưa hề yêu ai. Người yêu tôi tôi mới quen mà thôi. Lúc

dùng chân trên vùng vữa tiếp thu. Vùng hoang vu bóng dĩa bờ cát

D A F#7 G E7

gây, gió lên từng chiều vàng nắng xòa tóc trên biển xanh. Người

A F#m D

yêu tôi hay khóc trong chiều mưa, lúc màu xanh biển mặn đục sắc

A F#7 Bm D

hương. Bảo yêu anh em muốn chuyện đời mình như màu xanh biển

E7 A Am

trình trong ngày trời xanh rất xinh. Tôi đến lại

D Am

đi xa vắng đời tôi chiến chinh lâu dài. Miệt mài đường

Dm E7 Am G C

trai vượt trường dài che khuất biển xanh đẹp tựa trong tranh. Gót bùn

Am Dm6 Dm

lầy cho lúa thêm xanh. Trong bao lần quân hành tôi qua vùng khô

E7 Am

cần mô hôi thành biển mặn trên môi.

FINE